

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 18^{ΗΣ} ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1940

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΜΑΡΙΝΟΥ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΥ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Ὁ Πρόεδρος ἀνακοινοῖ τὸ Βασιλικὸν Διάταγμα τὸ ἐπικυροῦν τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀντεπιστελλόντων μελῶν Charles Picard, Pierre Roussel, Στεφάνου Λαδᾶ καὶ Ἑλένης Ἀντωνοπούλου, μεθ' ὃ ἐπιδίδων τοὺς τίτλους ἐκλογῆς εἰς τὸν παριστάμενον κ. Charles Picard χαιρετίζει αὐτὸν διὰ τῶν ἑξῆς:

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν μετὰ ἰδιαίτερας εὐχαριστήσεως ξενίζει σήμερον τὸ νέον ἀντεπιστέλλον μέλος αὐτῆς, τὸν καθηγητὴν κύριον Κάρολον Picard. Μετὰ μεγάλης δὲ χαρᾶς, ὡς πρόεδρος τῆς Δ. Α., ἀπονέμω τὸ δίπλωμα τῆς Ἀκαδημίας εἰς τὸν ἔξοχον ἐπιστήμονα καὶ μέγαν φιλέλληνα, ὅστις ἐπὶ μακρὰ ἔτη διεβίωσεν μεταξὺ ἡμῶν καὶ ἔδωσε τосαῦτα τρανὰ δείγματα τῆς ἀγάπης αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν ἀρχαιολογίαν, τὴν ἑλληνικὴν ἐπιστήμην, τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ τὸν ἑλληνικὸν λαόν.

Ὁ κύριος Picard ἐχρημάτισεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη διευθυντῆς τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς, ἥδη δὲ διατελεῖ καθηγητῆς τῆς ἀρχαιολογίας εἰς τὸ πανεπιστήμιον τῶν Παρισίων καὶ εἶναι μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιγραφῶν καὶ τῆς Φιλολογίας, τῆς ὁποίας ἐχρημάτισε πρόεδρος κατὰ τὸ 1939. Διακρίνεται δὲ διὰ τὰς εὐρυτάτας αὐτοῦ γνώσεις ἐν τῇ ἀρχαιολογικῇ ἐπιστήμῃ, αἵτινες ἐπεκτείνονται πολὺ πέρα τῶν ὁρίων τῆς καλλιτεχνικῆς ἱστορίας τῆς ἀρχαιότητος.

Ἐκ τῶν ἐπιστημονικῶν αὐτοῦ ἔργων ἀναφέρω τὴν αἰνέσιμον αὐτοῦ διατριβὴν Ephèse et Chlaros, ἐν τῇ ὁποίᾳ πραγματεύεται, μετ' ἑξαίρετου ἐμβρυϊκῆς, ἅπαντα τὰ ζητήματα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν λατρείαν καὶ διοίκησιν τῶν σημαντικωτάτων ἱερῶν Ἐφέσου καὶ Κλάρου.

Πλεῖσται ἐπακολουθήσασαι πραγματεῖαι, ἀποδεικνύουσιν αὐτὸν βαθὺν ἐρευνητὴν τῆς ἀρχαίας θρησκείας καὶ τῶν μυστηρίων αὐτῆς, ὡς ἐμφαίνεται ἀπὸ τὰς

ἐργασίας αὐτοῦ τὰς ἀναφερομένας εἰς τοὺς Δελφούς, τὴν Θάσον, τοὺς Φιλίππους, τὴν Δῆλον κλπ.

Ἐξέδωκε προσέτι Ἱστορίαν τῆς ἀρχαίας πλαστικῆς μέχρι τῶν χριστιανικῶν χρόνων, περισπούδαστον βιβλίον πλήρες ἰδίων ἐρευνῶν καὶ προσωπικῶν αὐτοῦ γνωμῶν.

Συνέγραψεν ἐπίσης ἀξιολογώτατον ἔργον περὶ τῶν Μνημείων τῆς Ἀκροπόλεως, εἰς τρεῖς τόμους μεγάλου σχήματος, ὅπερ ἀποτελεῖ ἀνακαινισμὸν καὶ συμπλήρωσιν τῶν δημοσιευμάτων τῶν Collignon καὶ Fougères.

Ὅπως δ' ἐξαιρέτου σημασίας εἶναι τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδιδόμενον Manuel d'Archéologie Grecque, τοῦ ὁποῦ ἐδημοσιεύθησαν ἤδη τρεῖς ὀγκῶδεις τόμοι καὶ ὅπου μετὰ λεπτομερείας καὶ ἀξιοθαυμάστου ἀκριβείας καὶ ἀντικειμενικότητος ἐξετάζεται ἡ ἱστορία τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς τέχνης, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἀρχαϊκῆς περιόδου.

Ἀριστοτέχνης εἰς τὸν χειρισμὸν τῆς γαλλικῆς γλώσσης, εὐρυτάτης μαθήσεως καὶ ὀξυνοίας ὁ κ^{ος} Picard θέλει δώσει εἰς ἡμᾶς εὐκαιρίαν ὅπως θαυμάσωμεν τὰ προτερόμηματα αὐτοῦ ταῦτα κατὰ τὴν σημερινὴν αὐτοῦ ὀμιλίαν.

ΔΩΡΕΑΙ - ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΑ - ΑΘΛΟΘΕΣΙΑΙ

Γίνεται δεκτόν· α. τὸ ἐκ δρχ. 50.000 κληροδότημα τοῦ ἱατροῦ † I. Ἀσιμῆ, β. ἢ ἐκ δρχ. 34.000 ἀθλοθεσία τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἀντικαρκινικοῦ Ἰνστιτούτου· καὶ γ. ἢ ἐκ δρχ. 30.000 ἀθλοθεσία τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς καταθέτει τὰ πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν ἀποσταλέντα βιβλία, εἰδικῶς δὲ παρουσιάζει τὸ ἄρτι ἐκδοθὲν βιβλίον τοῦ ἐν Λονδίῳ κ. Φιλίππου Ἀργέντη «*Bibliography of Chios from the classical times to 1936*», Oxford 1940, ὀγκῶδη τόμον ἐξ 836 σελίδων, ἐκδοθέντα ἐν τῷ τυπογραφείῳ Clarendon μετὰ προλόγου τοῦ γνωστοῦ καθηγητοῦ κ. John Myres, διὰ τῶν κάτωθι:

Ὁ κ. Ἀργέντης γόνος ἱστορικωτάτης χιακῆς οἰκογενείας, ἔτυχε τῷ 1938 ἐξαιρέτου τιμῆς παρὰ τῆς Ἀκαδημίας, ἀπονεμηθέντος εἰς αὐτὸν τοῦ ἀργυροῦ αὐτῆς μεταλλίου διὰ τὰς ἱστοριοδικτικὰς αὐτοῦ ἐργασίας τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Χίου.

Διὰ τοῦ νέου αὐτοῦ δημοσιεύματος ὁ κ. Ἀργέντης δικαιώνει ἅπαξ ἔτι τὴν γνώμην τῆς Ἀκαδημίας, παρέχει δὲ πολυτιμώτατον βιβλίον, τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ βοηθήσῃ οὐσιωδῶς τὴν ἱστορικὴν καὶ ἄλλην ἔρευναν τῆς πατρίδος του καὶ θὰ ἀποτελῇ ἀπαραίτητον ἀφετηρίαν διὰ πᾶσαν τοιαύτην ἐργασίαν, διότι οὐχὶ μόνον